

gomiec codzienny

Wilno
SOBOTA
14 sierpnia 1943
Nr. 636
Cena w Wilnie 5 len.

We czwartek zniszczono 380 czołgów sowieckich

33.000 TRB zatopiono przez niemieckie łodzie podwodne. Ataki nieprzyjaciela przeprowadzone za pomocą piechoty i czołgów na całym froncie wschodnim spełzły na niczym. Na Sycylii nie było żadnej znaczniejszej działalności wojennej.

Z Kwatery Głównej Führera, dnia 13 sierpnia.

Naczelné Dowództwo Sił Zbrojnych podaje:

Na przyczółku mostowym Kuban prowadził nieprzyjaciół nadal swoje bezskuteczne ataki na zachód od Krymskiej przy pomocy czołgów i lotnictwa bojowego, natomiast nad rzekami Mius i środkowym Dońcem doszło jedynie do nieznacznej miejscowej działalności bojowej.

Na przestrzeni na południowy zachód od Biełgorodu atakowali bolszewicy również wczoraj za pomocą silnych oddziałów piechoty i czołgów. W ciężkich walkach obronnych i przeciwnatarciach zostały odbite nieprzerwane ataki bolszewików, przy czym zniszczono kilka nieprzyjacielskich oddziałów i dużą ilość czołgów.

Również na północny zachód od Orła i na froncie na południe i południowy zachód od Wiaźmy były ataki sowieckie bezskuteczne.

Na południe od jeziora Ładoga nieprzyjaciół prowadził na nowo swoje ataki przy wprowadzeniu nowych sił.

W dniu wczorajszym bolszewicy ponieśli na froncie wschodnim ciężkie, krwawe straty i utracili 380 czołgów.

Broń powietrzna odciążała wojska walczące przede wszyst-

kim w przestrzeni Biełgorodu za pomocą niszczących uderzeń wymierzonych przeciwko sowieckim czołgom, stanowiskom artyleryjskim i skupieniu piechoty. W walkach powietrznych zestrzelono wczoraj 91 sowieckich samolotów, przy 4 własnych stratach.

Na Sycylii nie doszło do większych działań bojowych. W nocy zaatakowały niemieckie eskadry lotnictwa bojowego mocno obsadzone lotniska nieprzyjaciela i za pomocą bomb zapalających i kruszących spowodowały znaczne straty wśród samolotów na lotnisku. Na obszarze morza koło Katanii uszkodziła broń powietrzna w dzień przez rzucenie bomb 1 nieprzyjacielski torpedowiec. Podczas obrony ładu włoskiego od nalotów lotniczych niemieccy myśliwcy zestrzelili wczoraj 7 samolotów.

W godzinach przedpołudniowych dn. 12 sierpnia przedostały się zespoły lotnictwa nieprzyjacielskiego pod osłoną chmur nad Niemcy zachodnie i rzuciły bomby zapalające i kruszące na kilka miejscowości, zwłaszcza na Bonne i Bochum. Lutność miała straty. Broń przeciwlotnicza zestrzeliła 37 nieprzyjacielskich samolotów, przeładowała czteromotorowych amerykańskich bombowców.

Ubiegłej nocy przyleciały nie-

liczne nieprzyjacielskie samoloty niepokojące nad obszar Rzeszy i spowodowały nieduże szkody. Myśliwcy nocni i obrona przeciwlotnicza zestrzeliły 5 angielskich bombowców nad zajęętym obszarem zachodnim.

W nocy na 13 sierpnia zaatakowały niemieckie samoloty

bombami poszczególne cele w południowo-wschodniej Anglii.

W ciężkich walkach na Atlantyku i Morzu Śródziemnym zatopili niemieckie łodzie podwodne 6 okrętów o pojemności 33.000 TRB. i uszkodziły za pomocą torpedy jeden dalszy statek.

Włoski komunikat wojenny

RZYM. 12. 8. (DNB). Na środkowym odcinku frontu sycylijskiego trwają w dalszym ciągu silne nieprzyjacielskie ataki.

Na wybrzeżach wyspy włoskie samoloty torpedowe zaatakowały nieprzyjacielskie statki bojowe i handlowe i trafiły w krążownik o tonażu 10.000 ton oraz w inny krążownik o 5.000 tonach i w trzy statki handlowe.

Wczoraj Terni zostało zaatakowane przez eskadry czteromotorowych bombowców amerykańskich.

Zburzono i uszkodzono liczne gmachy publiczne, pomiędzy innymi szpital i wiele domów mieszkalnych. Straty w ludności cywilnej są znaczne. Włoskie myśliwce zaatakowały samoloty nieprzyjacielskie i w ciężkich bitwach, które doszły aż do brzegu, straciły dziewięć samolotów.

Podczas lotniczych ataków nieprzyjacielskich na miejscowości prowincji Reggio Calabria artyleria przeciwlotnicza zniszczyła trzy samoloty.

Marszałek Petain

o konieczności zjednoczenia narodu francuskiego

VICHY (DNB). Podczas pewnego zebrania, zwołanego przez szefa departamentu legionu walczących na froncie zabrał głos marszałek Petain, który podkreślił konieczność zjednoczenia Francji: „Nie tracicie odwagi, — mówił Petain—

trudności wasze nie są niedopracowane. Zachowajcie zaufanie do siebie samych i bądźcie zważni. Obec państwa sądzą o Francji według jednoci narodu”. Legioniści dziękowali marszałkowi długą owacją.

Włosi dalej będą walczyć o swe najświętsze dobra

RZYM. (DNB). Miarodajne czynniki włoskie oświadczają w sprawie stanowiska Włoch wobec wojny, że w obecnej ciężkiej chwili Włochy są gotowe nadal walczyć o wolność. Decydująca, nie ulegająca wątpliwości postawa włoskiego oporu tkwi w fakcie, że naród włoski jest zdecydowany nie oddawać się mirażom fałszywego pokoju, lecz stawiać najsilniejszy opór w Europie zarówno wojskom anglosaskim jak i przemocy komunistycznej. Przez trzy lata, mówi się dalej, propaganda nieprzyjacielska twierdziła, że wrogowie walczą jedynie z faszyzmem a nie z narodem włoskim, teraz zaś mimo usunięcia faszyzmu z Włoch państwa anglosaskie żądały bezwzględnej kapitulacji. W takich rezultatach Włochom w żadnym wypadku nie może chodzić o to, by zyskać tylko na czasie lub ociągać się od wojny. Obecnie bitwy toczą się na ojczyźnie walczy o wolność. Wobec przeciwnika Włochy walczą nie tylko o polityczną i społeczną wolność wewnątrz kraju, lecz ponadto o wolność zewnętrzną w walce przeciw chaosowi, ujarzmieniu i zagładzie swoich najświętszych dóbr moralnych i duchowych.

nieprzyjaciela takim, jakim on jest w istocie, a nie takim, jakim chciałby się on wydawać. Naród włoski, który stale bardzo sceptycznie zachowywał się wobec wszelkich przyrzeczeń nieprzyjacielskich, poznaje dzisiaj rzeczywistość i trzeźwo całą prawdę: wróg chce żelazem i mieczem pokonać naród włoski. Ponadto naród włoski ma wziąć na siebie hańbę wiarołomstwa. Do takiego czynu zdolny byłby jedynie rząd komunistyczny. Jest to niewątpliwie cel, który starają się osiągnąć państwa nieprzyjacielskie przy pomocy swej propagandy i swoich ataków terrorystycznych. Dlatego Włochy walczą nie tylko o polityczną i społeczną wolność wewnątrz kraju, lecz ponadto o wolność zewnętrzną w walce przeciw chaosowi, ujarzmieniu i zagładzie swoich najświętszych dóbr moralnych i duchowych.

TOKIO (DNB). Silne eskadry samolotów nieprzyjacielskich, które kilkakrotnie usiłowały atakować wyspę Kulambangra (jedną z wysp grupy Salomona) zostały rozproszone przez silną obronę japońskiej artylerii przeciwlotniczej, nie wyrządzając w urządzeniach wojennych żadnych szkód.

Walki ruchome na Sycylii

BERLIN. (DNB). Na Sycylii niemieckie oddziały przeprowadziły dn. 10 sierpnia i poprzedniej nocy ruchome walki obronne, podczas których nieprzyjaciół doznał znacznych strat. Ustupujące pod silnym naporem przeciwnika niemieckie oddziały broniły każdy metr ziemi z niezwykłą zaciętością. Powstrzymały one nieprzyjaciela na odpowiednich miejscach przez ładunki wybuchowe i zapory minowe oraz niszczyły przez kontrataki i ogień artylerii powoli nacierające straż przednie przeciwnika. Jeńcy potwierdzali

skuteczność elastycznej obrony i oświadczali, że straż przednie często popadały w tak ciężkie ognie, że siły ich malały o dziesięć procent stanu początkowego. Nieprzyjacielskie oddziały usiłowały następować za ruchami niemieckich oddziałów, pozostały jednak w kontakcie tylko w rejonie na zachód masywu Etny z niemieckimi oddziałami. Nawet i tu nie doszło do większych działań wojennych. Odsobnione miejscowe ataki nieprzyjaciela zalały się krwawo pod ogniem ciężkiej broni niemieckiej.

Znaczne straty Amerykanów Na wyspie Nowa Georgia

TOKIO (DNB). Dochodzenie przedsięwzięte przez japońskie władze wojskowe, ustaliły, że straty amerykańskich wojsk desantowych na Nowej Georgii, jedynie na odcinku Munda, dochodzą do 7.400 żołnierzy. Sprawozdawcy USA, którzy przyjmowali udział

w walkach, donieśli, że Amerykanie ponieśli znaczne straty w oficerach i żołnierzach, jak również i w materiałach. Ponieważ Japończycy prowadzą dalej swe ataki, należy się liczyć z tym, że wojska desantowe ucierpią nowe dotkliwe straty.

Odparcie ataków sowieckich na południe od jeziora Ładoga

BERLIN 11. 8. Po spokojnie minionym przedpołudniu zaatakowały Sowiety 9 sierpnia w godzinach popołudniowych na południe od jeziora Ładoga ponownie odcinek pewnej dywizji, rzucając do walki wiele samolotów bojowych i wspierając ją silnie artylerią. Wszystkie próby nieprzyjaciela zdążające do osiągnięcia jakiegos sukcesu rozbiły się jednak o opór wojsk niemieckich. Na sąsiednim odcinku żołnierze hiszpańskiej dywizji ochotniczej odbili kilka bolszewickich oddziałów szturmowych z dużymi dla przeciwnika stratami.

W rejonie górskiej dywizji, która od 22 lipca zmuszona była toczyć tutaj zaciętą walkę odpierającą, nie powiodła się bolszewikom niespodzianie urządzona wyprawa, podczas której chcieli oni odzyskać pewne stanowiska na wzgórzu, o które zacięcie walczone. W ten sposób liczba rozpoczynanych w tym

miejsu przez bolszewików i najczęściej w zaciętych walkach zbliska odbitych prób wdarcia się i przełamania frontu wzrosła do cyfry 200. Ogółem w ciągu 18 dni zniszczono tutaj 61 nieprzyjacielskich czołgów, unieruchomiono nadto cztery wozy pancerne. Pewien pułk artylerii górskiej wystrzelał w tym samym czasie w ogień zaporowy i niszczyli 120.000 granatów.

Zręczność, odwaga i energia niemieckich żołnierzy przyczyniły się wszędzie w zdecydowany sposób do znacznych sukcesów obronnych.

Gdy bolszewicy znowu pod osłoną silnego ognia huraganowego i gęstej mgły wdarli się do pierwszych okopów, zaatakował pewien sierżant z dwoma tylko żołnierzami około 40 bolszewików, otwierając ogień karabinów maszynowych i rzucając granaty ręczne. Przepędził on intruzów, którzy poczęli uciekać na

leś i szyję, gdy na drugim końcu rowu strzeleckiego ujrzeni jeszcze dwóch żołnierzy.

Unieruchomiony na przedpolu czołg sowiecki, którego armata i karabin maszynowy nadawały się jeszcze do użytku, stanowił dla żołnierzy niemieckich dogodną podporę w ich walkach. Zalogę niemiecką zniszczyła w krótkim czasie kilka bunkrów i stanowisk bojowych nieprzyjaciela oraz dwa działa przeciwpancerne, które otwierały swój ogień na czołg, gdy spostrzegły, jakie niebezpieczeństwo grozi im z tej strony. Główny punkt obserwacyjny bolszewi-

ków, z którego kierowano ogniem ciężkiej broni nieprzyjacielskiej w tym rejonie, stanowił następny cel strzelców pancernych. Punktu obserwacyjnego, który również znajdował się w unieruchomionym, dobrze ukrytym czołgu, nie można było dotychczas zlikwidować. Teraz dopiero kilku celnymi pociskami z czołga zniszczono peryskop, sieć telefoniczną i całą załogę punktu obserwacyjnego. W ten sposób wykluczono na dłuższy czas niepokojący ogień ciężkiej broni nieprzyjacielskiej i ułatwiono własną obronę.

BITWA NA SZEROKIEJ PRZESTRZENI

Trzy ogniska ofensywy sowieckiej

BERLIN. (DNB). Berlińskie sfery wojskowe wymieniały wczoraj obok odcinków Orła i Biełgorodu także rejon na zachód i na południowy zachód od Wiaźmy, jako jeden z ogniskowych punktów sowieckiej ofensywy. Z tego można wnosić, że również i tam ataki sowieckie, skoordynowane strategicznie z działaniami bojowymi w dawnych strefach operacyjnych, przybrały jeszcze na sile. Silne wojska nieprzyjacielskie, w tym także świeżo sprowadzone dywizje, atakowały 9 sierpnia bez ustanku przez cały dzień pozycje niemieckie na tym odcinku frontu, lecz nie udało im się osiągnąć wytkniętego celu przełamania frontu lub uzyskać jakichś innych godnych uwagi sukcesów ofensywnych.

Bitwa odpierająca obejmuje zatem obecnie szeroką przestrzeń między Wiaźmą na północy a Charkowem na południu, w każdym razie jednak nie w tym sensie, by na całym wspomnianym froncie miały się toczyć ciężkie walki. Między wymienionymi ogniskami znajdują się większe i mniejsze odcinki frontu, na których chwilowo ograniczona tylko panuje działalność bojowa. Mimo to bitwę między Wiaźmą a Charkowem należy uważać za strategiczną całość w rozumieniu sowieckiego planu operacyjnego, podczas gdy inne walki nad Kubanią, nad rzeką Mius i nad jeziorem Ładoga mają jedynie na celu odwrócenie uwagi i wciągnięcie wojsk niemieckich. Najsilniejszy nacisk ofensywy sowieckiej zja-

wia się wyraźnie w rejonie biełgorodzkiej. Ten rejon walki więc wskutek zmiennych bojów i wielokrotnie zalegających frontów stał się w porównaniu z innymi odcinkami znacznie głębszy. Był on poza to ubiegłej wiosny teatrem ostatnich wielkich bitw, które rozwinęły się w ostatniej fazie sowieckiej ofensywy zimowej, zdążającej do kolana Dniepru. Koncentrycznie zorganizowany i przez energiczne dywizje przeprowadzony kontratak niemiecki rozbił wówczas, jak wiadomo, najdalej naprzód wysuniętą sowiecką armię szturmową, okrążywszy ją i zniszcząc.

Sfery wojskowe stolicy Rzeszy dopatrują się decydującego kryterium sytuacji w fakcie, że Sowietom nie udało się cel, do które-

go dążyły wszelkimi środkami i rzucając do walki największe siły, mianowicie przełamania frontu niemieckiego, a naodwrot cel bitwy odpierającej, pozwoleń przeciwnikowi na zużywanie i trącenie jego sił przed niemieckimi frontami obronnymi, osiągnięty już został w dużej mierze.

Fakt, że Sowiety rzucają do bitwy co raz to nowe oddziały nie jest niespodzianką dla dowództwa niemieckiego, które przeciwnie z góry ostrożnie i trzeźwo obliczyło sowieckie siły bojowe. Z drugiej też strony niemiecka siła odporna w żaden sposób nie tylko nie została wyczerpana, lecz dowództwo niemieckie morze w odpowiednim mierze wprowadzić do walki świeże rezerwy.

Roosevelt jako wędkarz

SZTOKHOLM. Jak podają z Białego Domu, Roosevelt, który dwa tygodnie spędził w Kanadzie na rybołówstwie, powrócił w poniedziałek do Waszyngtonu. Gdy pytano sekretarza Białego Domu, czy przy tej sposobności rozmawiał Roosevelt z kanadyjskim prezydentem, odpowiedział on wymijająco: „o ile wiem, prezydent nie odwiedzał nikogo.

Już po raz trzeci od początku wojny prezydent do stanowiska pre-

zydenta świata z łaski żydowskiej, porzucił swój kraj „aby łapać ryby”. Ostatni raz było to w Casablance, gdzie „chwycił na wędkę” francuską Afrykę północną. Sport wędkarski w Kanadzie, dominium angielskim, którego Roosevelt, tym razem dokonał w otoczeniu osób urzędowych powinien też przynieść swą korzyść. „Pięcioma na lekką wędkę złowionymi pstrągami”, o czym powiadamia prasa USA, prawdopodobnie on się nie zadowoli.

